

6.2. EF

6.2.1. I EF er der fremsat et *direktivforslag om civilretligt ansvar for affaldsskader*. Forslaget, der oprindeligt er fremsat i 1989, er siden fremsat i en revideret udgave. Forslagets titel er nu »Ændret forslag til Rådets direktiv om civilretligt ansvar for affaldsskader«.

Direktivforslaget er ikke opbygget på samme måde som Europarådets konvention om erstatningsansvar for miljøfarlig virksomhed. Dels angår direktivforslaget kun miljøskade forvoldt af affald, ikke miljøskade generelt. Dels indeholder forslaget ikke regler om ansvar på grundlag af lister over farlige stoffer eller farlige aktiviteter. Forslaget indeholder regler om objektivt erstatningsansvar for producenter af affald for skade, der er forårsaget af affaldet.

Direktivets regler adskiller sig i væsentlig grad fra dels gældende dansk ret, dels forslaget i betænkningen fra Miljøerstatningsudvalget.

Rådet har endnu ikke indkaldt til forhandlinger om Kommissionens ændrede direktivforslag. Som det i øvrigt fremgår af det følgende afsnit nedenfor, har Kommissionen efter fremsættelsen af forslaget udsendt en rapport i form af en grøn bog om erstatning for miljøskader. I denne grøn bog tages spørgsmål om erstatning for miljøskader op på et bredere grundlag, og i grønbogen nævnes direktivforslaget blot som et ud af flere (forslag til) internationale regelsæt, som kan indgå i større overvejelser om emnet.

6.2.2. EF-Kommissionen har den 14. maj 1993 udsendt »Grøn bog om erstatning for miljøskader«.

Grønbogen indeholder overvejelser i bred form om spørgsmål angående en international regulering af erstatning for miljøskader.

I rapporten drøftes formålet med – og vanskelighederne ved – en sådan regulering, og erstatningsansvar på henholdsvis culpa-grundlag og objektivt grundlag gennemgås. Herunder tilkendes det, at erstatningsansvar, der alene er baseret på culpereglen, i almindelighed ikke kan anses som en tilstrækkelig betryggelse af skadelidtes retsstilling, og at objektivt ansvar i en række situationer bør indføres af hensyn til skadelidte.

I tilknytning hertil behandles spørgsmålet om eventuelle ordninger, der kan give sikkerhed for, at skadelidte kan få erstatning, herunder spørgsmålet om etablering af forsikringsordninger. Der peges også på, at det som supplement til regler om erstatningsansvar bør overvejes, hvilke muligheder der er for at etablere fælles, internationale finansieringsordninger angående erstatning for miljøskader.

Overvejelserne i rapporten angår helt overordnede spørgsmål af mere generel karakter, og der fremsættes ikke nærmere konkretiserede forslag. Det fremgår udtrykkeligt, at rapporten er tænkt som et oplæg til debat på et bredere grundlag om de rejste spørgsmål.

Det er oplyst, at der siden forventes afholdt en offentlig høring arrangeret af Kommissionen i samarbejde med Europa-Parlamentet samt en konference om emnet.

Der henvises i det hele til redegørelsen for internationalt samarbejde om regler om miljøerstatning i betænkningen, s. 93-110.

7. Fremmed ret

Miljøerstatningsudvalget har under sit arbejde gennemgået reglerne i forskellige andre lande. Der henvises herved i det hele til redegørelsen i betænkningen, s. 73-91.

I forskellige lande omkring Danmark har man i flere år haft generelle regler om objektivt erstatningsansvar for miljøskader.

7.1. I *svensk ret* er det objektive erstatningsansvar for miljøskader, der har været i kraft siden den 1. juli 1986, knyttet til besiddelsen eller anvendelsen af fast ejendom. Ansvarret omfatter miljøskade, som en virksomhed på en fast ejendom forvolder på omgivelserne.

Der er ikke knyttet nogen traditionel forsikringspligt til ansvaret efter den svenske lov om miljøerstatning. Der er i stedet indført en fondslignende ordning kaldet Miljöskadeforsikringen. Virksomheder, som kræves miljøgodkendte, eller som er anmeldelsespligtige efter miljøbeskyttelsesloven, skal betale bidrag til Miljöskadeforsikringen. Særlige regelsæt fastsætter, hvor store bidrag de enkelte typer af virksomheder skal betale.

Skadelidte kan i særlige tilfælde opnå en subsidiær erstatning fra denne ordning. Det drejer sig om tilfælde, hvor skadelidte ikke kan få erstatning fra en skadevolder, fordi skadevolderen er insolvent, eller fordi der ikke er en ansvarlig skadevolder at holde sig til, f.eks. fordi skadevolder er ukendt.

Den svenske Miljöskadeforsikring har været i kraft siden den 1. juli 1989, men der er endnu ikke udbetalt nogen erstatning under ordningen.

7.2. I *norsk ret* er der objektivt erstatningsansvar for ejeren af en fast ejendom, genstand, anlæg eller virksomhed, der forvolder en miljøskade. I den norske lov om miljøerstatning, der er trådt i kraft den 1. august 1989, er der ikke fastsat regler om tvungen forsikring eller om gennemførelse af fondsordning. Lo-